

OBSADA:

PANNA MŁODA - **PAULINA HABIGER**
PAN MŁODY - **MATEUSZ RYCHLAK**
GOSPODYNI - **EWA BŁĄDEK**
GOSPODARZ - **MAREK URBAN**
RACHEL - **JAGODA KOŁODZIEJ**
POETA - **KRZYSZTOF GAWRYŚ**
DZIENNIKARZ - **BOGUSŁAW PELC**
CZEPIEC - **WIESŁAW KIEŻUN**
ŻYD I DZIAD - **TOMASZ ŻBIK**
KSIĄDZ - **FRANCISZEK GREŁA**
MARYNA - **JULIA PUZIO**
ZOSIA - **ZUZANNA DĄBEK**
HANECZKA - **PATRYCJA BRZYSKA**
RADCZYNI - **ZOFIA KOTYLAK**
KLIMINA - **ALICJA OSTASZ**
JASIEK - **MIKOŁAJ SIUDY**
KASPER - **MICHAŁ ZAGAJA**
KUBA - **ROBERT LESICZKA**
ISIA - **MARIA CZERNIAKOWSKA**

ADAPTACJA I REŻYSERIA - **MAREK URBAN**

LALKI - **CHOCHOŁ, STAŃCZYK, RYCERZ, HETMAN, WERNYHORA, UPIÓR**
GŁOSY LALEK - **WIESŁAW KIEŻUN, BOGUSŁAW PELC,
MAREK URBAN, MIKOŁAJ SIUDY**
ANIMATOR - **KRZYSZTOF SERAFIN**
SCENOGRAFIA - **MARIAN PELIC**
PROJEKTY LALEK - **PAULINA KARA**

MUZYKA - **MIECZYŚLAW KOZIARZ, DOMINIK MAŚLACH**
OŚWIETLENIE I DŹWIĘK - **DOMINIK MAŚLACH**
OPRAWA MUZYCZNA - **NIŻAŃSKA KAPELA LUDOWA**
OBSŁUGA TECHNICZNA - **KAZIMIERZ ORNAROWICZ**
SUFLERZY - **PATRYCJA BRZYSKA, ZUZANNA DĄBEK**
INSPICJENT - **HANNA WASĄG**

SOŁEK
Niżańskie
Centrum
Kultury

TEATR

KONTYNUACJA

STANISŁAW WYSPIAŃSKI

WESIELE

WIDOWISKO TEATRALNO-LALKOWE

„Niech na całym świecie wojna,
byle polska wieś zaciszna,
byle polska wieś spokojna”.

Akt I, scena 1

ZADANIE
WSPÓLFINANSOWANE
PRZEZ
GMINĘ I MIASTO NISKO

Patronat medialny

„Wesele

Dramat Stanisława Wyspiańskiego wystawiony po raz pierwszy 16 marca 1901 roku w Krakowie, którego inspiracją było rzeczywiste wesele poety Lucjana Rydla z Jadwigą Mikołajczykówną z podkrakowskich Bronowic, podejmuje problematykę narodową i należy do najważniejszych dokonań artystycznych w procesie kształtowania się literatury i teatru w Polsce. Utwór znalazł się w repertuarze klasyki i traktowany jest przede wszystkim jako jedna z najistotniejszych wypowiedzi Stanisława Wyspiańskiego na temat polskiego społeczeństwa.

Dzieło, skonstruowane w poetyce narodowo-symbolicznej, pełnej aluzji, niedopowiedzeń i niejednoznacznych obrazów, nie daje się do końca zinterpretować. Autor wprowadził do tekstu bogatą symbolikę, która weszła do systemu znaków służących zarówno mitologii narodowej, jak też doraźnej publicystyce, by wymienić Złoty Róg, somnambuliczny krąg taneczny, Chochota i jego muzykę. Wesele, wymierzone przeciwko mitom inteligenckim i genealogii romantycznej, samo powołało nowe mity o niewyczerpanej żywotności, dlatego dyskusje na temat utworu towarzyszą zawsze teatralnym wznowieniom dramatu. Kontrowersje budzi w szczególności finał aktu III, scena o charakterze symbolicznym,

którą interpretowano krytycznie jako „szopkę narodową” bądź, wręcz przeciwnie, jako podniosłe „misterium narodowe”, skłaniające do zadumy i zawierające ideowe wskazania.

Realizacja teatralna przygotowana przez Teatr „Kontynuacja” działający przy Nizańskim Centrum Kultury „Sokół” w Nisku zmusza do refleksji, zastanowienia się nad naszą narodową tożsamością, zwraca również uwagę na aspekt cierpienia i miłości zarówno w wymiarze jednostkowym, jak i zbiorowym.

„

*Musisz przejść
wprzód cię cierpienie koło:
Przejszć musisz wprzód cię nędzę, bole,
A potem kiedyś będzie wesole,
Jak ci ból serce dość nakole.*

/Akt I, sc. 16/

Opracowano na podstawie: Literatura polska, Przewodnik encyklopedyczny, t. II, PWN Warszawa 1985.

